

Sygn. akt VIII C 3188/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 05 maja 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.

przeciwko M. P.

o zapłatę

1. zasądza od M. P. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. kwotę 2.551,02 zł (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt jeden złotych i dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 01 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kwotę 717,00 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. nakazuje zwrócić Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 28,00 zł (dwadzieścia osiem złotych) tytułem nadpłaconej opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt VIII C 3188/15

UZASADNIENIE

W dniu 20 sierpnia 2015 roku powód Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. P. powództwo o zapłatę kwoty 2.551,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż pozwanemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do garażu nr (...) przy ul. (...) w Ł.. Zgodnie z postanowieniami statutu Spółdzielni oraz ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, pozwany zobowiązany jest ponosić co miesiąc opłaty za używanie garażu w wysokości wskazanej przez Zarząd Spółdzielni na podstawie uchwały Rady Nadzorczej. Pozwany nie wywiązuje się z powyższego obowiązku, na skutek czego jego zadłużenie za okres od dnia 1 lipca 2012 roku do dnia 30 kwietnia 2015 roku wynosi 2.551,02 zł, z czego kwota 2.195,20 zł stanowi należność główną, zaś kwota 355,82 zł odsetki.

W dniu 2 września 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 5654/15), którym zasądził dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości. W uzasadnieniu podniósł, że uchwała ustalająca wysokość opłat z tytułu używania garażu winna być podjęta przez Radę Nadzorczą, tymczasem w niniejszej sprawie uchwała taka została podjęta przez Zarząd Spółdzielni, a więc organ nieuprawniony. Ponadto pozwany wskazał, że nie otrzymał wezwania do uiszczenia zaległych opłat, co czyni powództwo przedwczesnym.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, powód podtrzymał w całości żądanie pozwu. Wskazał, że uchwały ustalające wysokość zobowiązania pozwanego zostały podjęte w zgodzie z postanowieniami statutu, dodając, że wykonanie tychże uchwał leżało w kompetencjach Zarządu, a więc organu wykonawczego Spółdzielni, który w tym celu doręczał członkom zawiadomienia o wysokości opłat. Powód ponadto zaprzeczył, aby nie doręczył pozwanemu wezwania do zapłaty, zaznaczając, że to zostało wysłane w dniu 15 maja 2015 roku.

Na rozprawie w dniu 5 maja 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawił się. Ustanowiony przez pozwanego niezawodowy pełnomocnik, nie kwestionując wysokości zadłużenia wyliczonego przez powoda, podtrzymał w całości stanowisko wyrażone w sprzeciwie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy darowizny z dnia 19 września 2008 roku na pozwanego M. P. zostało przeniesione spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) oraz spółdzielcze własnościowe prawo do garażu nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Wskazane lokale znajdują się w zasobach powodowej Spółdzielni. Jednocześnie, w myśl zawartej umowy, na obdarowanego został przeniesiony udział członkowski w powodowej Spółdzielni.

W myśl statutu powoda, członkowie, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali oraz osoby, które posiadają spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w wydatkach związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie Spółdzielni oraz w zobowiązaniach Spółdzielni z innych tytułów przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Wysokość opłat ustalana jest na podstawie planu gospodarczego lub planu kosztów zarządzania nieruchomościami oraz regulaminu rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi i ustalania opłat za używanie lokali. Szczegółowe zasady ustalania wysokości opłat za lokale uchwała Rada Nadzorcza.

(umowa darowizny k. 14-17, wyciąg ze statutu k. 34, k. 35-36, okoliczności bezsporne)

Uchwałą nr 34/2010 z dnia 12 marca 2010 roku, podjętą na podstawie uchwały Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...)/5/201, którą zatwierdzona została inwentaryzacja architektoniczna budynków przy ul. (...) i ul. (...), Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. dokonał korekty powierzchni garażu nr (...) położonego przy ul. (...) w Ł., należącego do pozwanego, określając jej wielkość użytkową na 16,76 m². Uchwała ta weszła w życie z dniem jej podjęcia.

Pismem z dnia 15 marca 2010 roku powód poinformował pozwanego o treści uchwały nr 34/2010 wskazując, że pismo to stanowi podstawę do obliczenia opłaty za używanie garażu od dnia 1 kwietnia 2010 roku.

Uchwałą nr PT/26/2011 z dnia 19 maja 2011 roku Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł., działając w oparciu o treść art. 42 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych, określił przedmiot odrębnej własności garaży położonych w zespole przy ul. (...) w Ł. (poprzednio Sarmackiej 40 w Ł.), obejmującym m.in. garaż nr (...) o powierzchni 16,76 m² należący do pozwanego. W uchwale tej wskazano, że powierzchnie użytkowe garaży, określone w oparciu o ustalenia Polskiej Normy PN-70/B- (...), zatwierdzono uchwałą Zarządu z dnia 11 lutego 2010 roku. Jednocześnie w uchwale wskazano, że stanowi ona podstawę oznaczenia garaży i przypadający na każdy z nich udział w nieruchomości wspólnej przy zawieraniu umów o ustanowieniu odrębnej własności garaży na rzecz członków Spółdzielni, którym przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do garażu oraz o przeniesieniu własności tych garaży przez Spółdzielnię na rzecz jej członków.

(uchwała z dn. 12.03.2010 r., k. 58, pism ok. 59, uchwała z dn. 19.05.2011 r. wraz z załącznikami k. 78-80, rzut lokalu wraz z charakterystyką k. 77)

Uchwałą nr 191/10/2011 z dnia 27 października 2011 roku w sprawie ustalenia opłat eksploatacyjnych obowiązujących od dnia 1 kwietnia 2012 roku, Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. ustaliła wysokość opłaty eksploatacyjnej dla członków Spółdzielni oraz właścicieli lokalu będących członkami Spółdzielni, na kwotę 1,15 zł/m² miesięcznie. Tym samym miesięczne zobowiązanie pozwanego z tytułu używania przedmiotowego garażu wynosiło od kwietnia 2012 roku 62,05 zł i obejmowało oprócz kwoty 23,70 zł z tytułu opłaty eksploatacyjnej (1,15 zł x 16,76 m²), opłatę: na fundusz remontowy – 21,86 zł, z tytułu konserwacji mienia wspólnego – 4,94 zł, z tytułu konserwacji nieruchomości – 1,03 zł, z tytułu energii elektrycznej na potrzeby administracyjne – 4,33 oraz lokalną 6,19 zł. Podstawę naliczenia każdej z w/w opłat jednostkowych stanowiła powierzchnia użytkowa garażu.

Począwszy od stycznia 2013 roku zmianie uległa wysokość stawki z tytułu opłat za energię elektryczną na potrzeby administracyjne (z 0,21 zł/m² na 0,23 zł/m², a więc z kwoty 4,33 zł na 4,74 zł), na skutek czego wysokość miesięcznej opłaty pozwanego wyniosła 62,46 zł (62,05 zł – 4,33 zł = 57,72 zł; 57,72 zł + 4,74 zł = 62,46 zł).

Uchwałą nr 188/11/2012 z dnia 22 listopada 2012 roku w sprawie ustalenia opłat eksploatacyjnych obowiązujących od dnia 1 kwietnia 2013 roku, Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. ustaliła wysokość opłaty eksploatacyjnej dla członków Spółdzielni oraz właścicieli lokalu będących członkami Spółdzielni, na kwotę 1,27 zł/m² miesięcznie. Tym samym miesięczne zobowiązanie pozwanego z tytułu używania przedmiotowego garażu wynosiło od kwietnia 2013 roku 64,95 zł i różniło się w stosunku do poprzedniego wyłącznie kwotą z tytułu opłaty eksploatacyjnej (1,27 zł x 16,76 m² = 26,19 zł)(62,46 zł – 23,70 zł = 38,76 zł; 38,76 zł + 26,19 zł = 64,95 zł). W miesiącu kwietniu ustalona opłata podlegała obniżeniu o kwotę 16,08 zł z tytułu dokonanego przez powodową Spółdzielnię rozliczenia kosztów i przychodów poszczególnych elementów opłat za 2012 rok

Uchwałą nr 179/11/2012 z dnia 21 listopada 2013 roku w sprawie ustalenia opłat eksploatacyjnych obowiązujących od dnia 1 kwietnia 2014 roku, Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. ustaliła wysokość opłaty eksploatacyjnej dla członków Spółdzielni oraz właścicieli lokalu będących członkami Spółdzielni, na kwotę 1,24 zł/m² miesięcznie. Tym samym miesięczne zobowiązanie pozwanego z tytułu używania przedmiotowego garażu wynosiło od kwietnia 2014 roku 64,32 zł i różniło się w stosunku do poprzedniego wyłącznie kwotą z tytułu opłaty eksploatacyjnej (1,24 zł x 16,76 m² = 25,56 zł)(64,95 zł – 26,19 zł = 38,76 zł; 38,76 zł + 25,56 zł = 64,32 zł). W miesiącu kwietniu ustalona opłata podlegała obniżeniu o kwotę 10,51 zł z tytułu dokonanego przez powodową Spółdzielnię rozliczenia kosztów i przychodów poszczególnych elementów opłat za 2013 rok.

Począwszy od stycznia 2015 roku zmianie uległa wysokość stawki z tytułu opłat lokalnych (z 0,30 zł/m² na 0,95 zł/m², a więc z kwoty 6,19 zł na 19,58 zł), na skutek czego wysokość miesięcznej opłaty pozwanego wyniosła 77,71 zł (64,32 zł – 6,19 zł = 58,13 zł; 58,13 zł + 19,58 zł = 77,71 zł).

Uchwałą nr 184/11/2012 z dnia 27 listopada 2014 roku w sprawie ustalenia opłat eksploatacyjnych obowiązujących od dnia 1 kwietnia 2015 roku, Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. ustaliła wysokość opłaty eksploatacyjnej dla członków Spółdzielni oraz właścicieli lokalu będących członkami Spółdzielni, na kwotę 1,40 zł/m² miesięcznie. Tym samym miesięczne zobowiązanie pozwanego z tytułu używania przedmiotowego garażu wynosiło od kwietnia 2015 roku 81,22 zł i różniło się w stosunku do poprzedniego kwotą z tytułu opłaty eksploatacyjnej (1,40 zł x 16,76 m² = 28,86 zł)(77,71 zł – 25,56 zł = 52,15 zł; 52,15 zł + 28,86 zł = 64,32 zł) oraz wysokością stawki z tytułu konserwacji mienia wspólnego, która wzrosła z poziomu 0,24 zł/m² (0,24 zł/m² x 16,76 m² = 4,94 zł) do poziomu 0,25 zł/m² (0,25 zł x 16,76 m² = 5,15 zł)(77,71 zł – 4,94 zł – 25,56 zł = 47,21 zł; 47,21 zł + 5,15 zł + 28,86 zł = 81,21 zł). W miesiącu kwietniu ustalona opłata podlegała obniżeniu o kwotę 10,52 zł z tytułu dokonanego przez powodową Spółdzielnię rozliczenia kosztów i przychodów poszczególnych elementów opłat za 2014 rok

(pismo k. 18, k. 19, k. 30, wykaz opłat k. 20, k. 21, k. 22, k. 23, k. 24, k. 25, uchwała k. 26, k. 27, k. 28, k. 29)

Pozwany nie wywiązywał się ze swoich obowiązków członka spółdzielni i nie uiszczał na rzecz powoda miesięcznych opłat z tytułu używania garażu za miesiące od lipca 2012 roku do kwietnia 2015 roku, na skutek czego zaległość za powyższy okres liczona na dzień 30 kwietnia 2015 roku wyniosła łącznie 2.551,02 zł, z czego kwota 2.195,20 zł stanowiła należność główną, zaś kwota 355,82 zł odsetki.

Pismem z dnia 15 maja 2015 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwot, o których mowa wyżej. Wezwanie to zostało doręczone pozwanemu w dniu 8 czerwca 2015 roku.

(wezwanie k. 31, wykaz zadłużenia k. 32-33, wyciąg z książki nadawczej k. 71, zwrotne potwierdzenie odbioru k. 96)

Wyrokiem z dnia 8 października 2010 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił powództwo M. P. w sprawie przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o uchylenie uchwał Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. z dnia 12 marca 2010 roku nr (...) i (...) (sygn. akt I C 1355/10). Wyrok ten utrzymano w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 15 lutego 2011 roku (sygn. akt I ACa 1075/10).

(wyrok z dn. 15.02.2011 r. wraz z uzasadnieniem k. 81-84, wyrok z dn. 8.10.2010 r. wraz z uzasadnieniem k. 85-90)

Do dnia wyrokowania pozwany nie spłacił zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do prawidłowości i rzetelności sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz.U. 2013, poz. 1222 ze zm.), zwanej dalej ustawą, członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu.

Bezspornym jest w przedmiotowej sprawie, że pozwanemu na mocy umowy darowizny z dnia 19 września 2008 roku przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do garażu nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) (poprzednio Sarmackiej 40), który to lokal znajduje się w zasobach powodowej Spółdzielni. Pozwany, jako członek Spółdzielni, obowiązany był zatem do pokrywania kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem w/w lokalu, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych, jak również eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie powodowej Spółdzielni zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy. W ocenie Sądu niespornym jest ponadto, że powód naliczał pozwanemu co miesiąc opłaty z tytułu używania przedmiotowego garażu, przy czym Sąd uznał, że pozwany nie kwestionował wysokości tychże opłat, jak również ich składników oraz dat ich wymagalności, nie zgłosił bowiem w tym zakresie żadnych zarzutów, co pozwoliło na uznanie twierdzeń powoda w powyższym zakresie za przyznane (art. 230 k.p.c.). Jednocześnie Sąd przyjął, iż powód przedkładając wykaz opłat (k. 20-25), wykaz zadłużenia (k. 32-33) oraz informacje o potrąceniach (k. 18-19, k. 30) udowodnił wysokość opłat obciążających pozwanego oraz wysokość jego zadłużenia. Wątpliwości Sądu nie budziło także, że powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległych opłat, strona powodowa przedłożyła bowiem wyciąg z książki nadawczej potwierdzającej fakt nadania wezwania do zapłaty, jak również zwrotne potwierdzenie jego odbioru przez pozwanego.

Pozwany nie kwestionował ponadto okoliczności, iż nie uiszczał opłat z tytułu używania garażu za okres od lipca 2012 roku do kwietnia 2015 roku.

Kontestując żądanie pozwu M. P. podniósł wyłącznie, że nie czuje się związany obowiązkiem uiszczania opłat z tytułu używania garażu, te zostały bowiem ustalone przez organ do tego celu nieuprawniony, tj. przez Zarząd Spółdzielni, podczas, gdy statut wymaga w tym zakresie uchwały Rady Nadzorczej. W ocenie Sądu argumentacja pozwanego jest chybiona. Pozwanemu umknęło bowiem, że wszelkie uchwały dotyczące wysokości opłat eksploatacyjnych zostały podjęte nie przez Zarząd, a przez Radę Nadzorczą powodowej Spółdzielni, co jednoznacznie wynika z ich treści. Rada Nadzorcza uchwaliła ponadto Regulamin rozliczenia wody, zmiany dotyczące tego Regulaminu, Regulamin rozliczenia kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi i ustalenia opłat za używanie lokali, a także Regulamin ustalania i rozliczania kosztów dostawy ciepła oraz opłat na ich pokrycie, a więc wszelkie regulacje, które stanowiły podstawę do ustalania wysokości opłat jednostkowych, składających się na miesięczną opłatę obciążającą pozwanego z tytułu używania garażu. W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że czym innym jest ustalenie wysokości opłat, a czym innym zawiadomienie członków Spółdzielni o ustalonych opłatach, bądź też ich rozliczenie. W konsekwencji za oczywisty uznać należy wniosek, że Zarząd powodowej Spółdzielni był uprawniony do sporządzenia pism z k. 18-19, k. 30, jak również wykazu opłat (k. 20-25), dokumenty te nie ustalały bowiem w żaden sposób wysokości opłat obciążających pozwanego, a jedynie wskazywały na tę wysokość, miały zatem charakter wyłącznie informacyjny. Jednocześnie wątpliwości Sądu nie budził fakt, iż Zarząd powodowej Spółdzielni był w pełni uprawniony do podjęcia uchwały PT/26/2011 z dnia 19 maja 2011 roku, kompetencja ta wynikała bowiem wprost z przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2001 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz.U. 2013, poz. 1222 ze zm.), a konkretnie z przepisu art. 42 ustawy, w myśl którego, w okresie 24 miesięcy od dnia złożenia pierwszego wniosku o wyodrębnienie własności lokalu w danej nieruchomości spółdzielnia mieszkaniowa określi przedmiot odrębnej własności wszystkich lokali mieszkalnych i lokali o innym przeznaczeniu w tej nieruchomości; Określenie przedmiotu odrębnej własności lokali w danej nieruchomości następuje na podstawie uchwały zarządu spółdzielni sporządzonej w formie pisemnej pod rygorem nieważności (art. 42 ust. 1 i 2). Mając powyższe na uwadze, jak również uwzględniając okoliczność, że pozwany – co jednoznacznie wynika z treści wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 8 października 2010 roku (sygn. akt I C 1355/10) oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 15 lutego 2011 roku (sygn. akt I ACa 1075/10) – nie podważył ważności podjętej przez Zarząd powodowej Spółdzielni uchwały nr 34/2010 z dnia 12 marca 2010 roku, Sąd uznał, że Zarząd ten był uprawniony po pierwsze do dokonania korekty powierzchni garażu nr (...) znajdującego się w Ł. przy ul. (...) (poprzednio Sarmackiej 40), po drugie do określenia przedmiotu odrębnej własności garaży w nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Co przy tym oczywiste, ustalona w uchwale nr 34/2010 powierzchnia użytkowa garażu nr (...), w stosunku do którego pozwanemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo, stanowiła podstawę ustalenia wysokości opłat obciążających pozwanego z tytułu jego używania. W kontekście dotychczasowych rozważań użyte w piśmie powoda z dnia 15 marca 2010 roku stwierdzenie, że pismo to „stanowi podstawę do obliczenia opłaty za garaż od dnia 01.04.2010 r.”, uznać zatem należy za prawidłowe i znajdujące potwierdzenie w przepisach prawa (art. 42 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych) oraz statucie powodowej Spółdzielni. I w tym jednak przypadku wyraźnego zaznaczenia wymaga, że czym innym jest ustalenie kryteriów stanowiących podstawę do obliczenia wysokości opłaty (np. powierzchni lokalu), czym innym zaś ustalenie wysokości samej opłaty. O czym była zaś mowa wyżej, wysokość tą ustalała Rada Nadzorcza powodowej Spółdzielni podejmując w tym zakresie stosowne uchwały.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.551,02 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2015 roku (data wytoczenia powództwa) do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiszczyć je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel

nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe ogólne (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Strona powodowa wygrała proces w całości, a zatem należy jej się od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: 100 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego adwokatem (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz.U. 2013, poz. 490) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.